

Η φυσική καλλιέργεια βασίζεται σε μια φύση ελεύθερη από την ανθρώπινη παρέμβαση και μεσολάβηση. Μοχθεί να επανορθώσει στη φύση τη ζημιά που προκάλεσε η ανθρώπινη γνώση και δράση και να αναστήσει μια ανθρωπότητα που είναι διαζευγμένη από το Θεό.

Όταν ήμουν ακόμη νέος, μια σειρά από γεγονότα μ' έβαλε στον περήφανο και μοναχικό δρόμο της επιστροφής στη φύση. Με λίπη, εντούτοις, έμαθα ότι ένας άνθρωπος δε μπορεί να ζήσει μόνος. Ζει κανείς είτε σε συνεργασία με τους ανθρώπους είτε σ' επικοινωνία με τη φύση. Διαπίστωσα επίσης, με απόγνωση, ότι οι άνθρωποι δεν ήταν πια αληθινά ανθρώπινο, και η φύση δεν ήταν πια αληθινά φυσική. Ο ευγενικός δρόμος που ανεβαίνει πάνω από τον κόσμο της σχετικότητας ήταν πολύ απότομος για μένα.

Αυτά τα γραπτά είναι το ιστορικό της πορείας ενός αγρότη που για πενήντα χρόνια περιπλανήθηκε σ' αναζήτηση της φύσης. Διάνυσα μεγάλη απόσταση, όμως καθώς η νύχτα πέφτει ο δρόμος που απομένει μπρος μου χάνεται στο βάθος.

Βεβαίως, κατά κάποιο τρόπο η φυσική καλλιέργεια ποτέ δε θα τελειοποιηθεί. Δεν θα τύχει γενικής εφαρμογής στην αληθινή της μορφή και θα χρησιμεύσει μόνο σαν τροχοπέδη για να επιβραδύνει την τρελή επίθεση της εμποτημονικής γεωργίας.

Από τότε που άρχισα να προτείνω έναν τρόπο γεωργίας που συμβαδίζει με τη φύση, προσπάθησα ν' αποδείξω την εγκυρότητα των πέντε κύριων αρχών: όχι όργωμα, όχι λιπάσματα, όχι φυτοφάρμακα, όχι βοτάνισμα και όχι κλάδεμα. Στη διάρκεια των πολλών χρόνων που πέρασαν από τότε, ούτε μια φορά δεν αμφέβαλα για τις δυνατότητες του φυσικού τρόπου καλλιέργειας που αρνείται κάθε ανθρώπινη γνώση και επέμβαση. Για τον επιστήμονα που είναι πεπεισμένος ότι η φύση μπορεί να κατανοηθεί και να χρησιμοποιηθεί μέσω της ανθρώπινης δόνοιας και δράσης, η φυσική καλλιέργεια είναι μια ειδική περίπτωση και δεν έχει καθολικότητα. Μολταυτά αυτές οι βασικές αρχές εφαρμόζονται παντού.

Τα δέντρα και τα αγρωστώδη ελευθερώνουν σπόρους που πέφτουν στο έδαφος, για να βλαστήσουν εκεί και να γίνουν νέα φυτά. Οι σπόροι που σπέρνονται από τη φύση δεν είναι τόσο αδύνατοι ώστε να μεγαλώνουν μόνο σε οργωμένα χωράφια. Τα φυτά πάντοτε αναπτύσσονται με απευθείας σπορά, χωρίς όργωμα. Το χώμα στα χωράφια το δουλεύουν μικρά ζώα και ρίζες και το εμπλουτίζουν φυτά χλωρής λίπανσης.

Μόνο τα τελευταία πενήντα χρόνια περίπου θεωρήθηκαν τα λιπάσματα απαραίτητα. Πράγματι, η πανάρχαια συνήθεια χρησιμοποίησης κοπριάς και κομπόστας βοηθάει την επιταχυνση της ανάπτυξης των φυτών, αλλά ταυτόχρονα εξατμεί τη γη από την οποία παίρνουμε την οργανική ουσία της κομπόστας.

Ακόμη και η οργανική καλλιέργεια, για την οποία τόσοσ θόρυβος γίνεται τελευταία, είναι απλώς ένας άλλος τύπος επιστημονικής καλλιέργειας. Απαιτείται

πολλή δουλειά για να μεταφερθούν τα οργανικά υλικά πρώτα εδώ έπειτα εκεί και στη συνέχεια να γίνει η επεξεργασία τους. Αν υπάρχουν κάποια οφέλη από όλη αυτήν τη δραστηριότητα αυτά είναι τοπικά και πρόσκαιρα. Στην πραγματικότητα, όταν τις εξετάσουμε από μια ευρύτερη προοπτική, πολλές παρόμοιες προσπάθειες για να προστατεύσουμε τη φυσική οικολογία είναι αληθινά καταστροφικές.

Μολονότι χιλιάδες ασθένειες προσβάλλουν τα φυτά στα χωράφια και τα δάση, η φύση διατηρεί την ισορροπία· δεν υπήρξε ποτέ ανάγκη για φυτοφάρμακα. Ο άνθρωπος περιέπεσε σε σύγχυση όταν αναγνώρισε αυτές τις ασθένειες σαν προσβολή από έντομα· δημιούργησε με τα ίδια του τα χέρια την ανάγκη για εργασία και μόχθο.

Ο άνθρωπος προσπαθεί επίσης να ελέγξει τα ζιζάνια αλλά η φύση δεν ονομάζει αυθαίρετα μία πύα ζιζάνιο και δεν προσπαθεί να το ξεριζώσει. Ούτε ένα οπωροφόρο δέντρο πάντοτε μεγαλώνει με μεγαλύτερη ζωηρότητα και καρποφορεί περισσότερο όταν κλαδεύεται. Το δέντρο μεγαλώνει με τον καλύτερο τρόπο όταν ακολουθεί τη φυσική τάση ανάπτυξης του· τα κλαδιά του δεν μπλέκονται, το ηλιακό φως λούζει όλα τα φυλλά και το δέντρο καρποφορεί κάθε χρόνο και όχι μόνο κάθε δεύτερο χρόνο.

Πολλοί άνθρωποι ανησυχούν σήμερα για την ξήρανση της καλλιεργήσιμης γης και την απώλεια της βλάστησης σ' όλο τον κόσμο, αλλά δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο ανθρώπινος πολιτισμός και οι λαθεμένες μέθοδοι καλλιέργειας που προέκυψαν από την ανθρώπινη αλαζονεία ευθύνονται σε μεγάλο βαθμό γι' αυτήν την σε παγκόσμια κλίμακα προβληματική κατάσταση.

Η υπερβόσκηση από μεγάλες αγέλες ζώων που διατρέφονται από νομαδικούς λαούς έχει ελαττώσει την ποικιλία της βλάστησης, απογυμνώνοντας τη γη. Οι γεωργικές κοινωνίες επίσης με τη μεταπήδηση στη σύγχρονη γεωργία και τη μεγάλη τους εξάρτηση από χημικές ουσίες με βάση το πετρέλαιο, χρειάστηκε να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα της εξασθένησης της γης.

Από τη στιγμή που θα δεχθούμε ότι η φύση έχει ζημιωθεί από την ανθρώπινη γνώση και δράση και θα απαρνηθούμε αυτά τα όργανα του χάους και της καταστροφής, η φύση θα ανακίτριει την ικανότητά της να θρέψει κάθε μορφή ζωής. Κατά κάποιον τρόπο, το μονοπάτι μου της φυσικής καλλιέργειας είναι το πρώτο βήμα για την αποκατάσταση της φύσης.

Το γεγονός ότι η φυσική καλλιέργεια δεν έχει κερδίσει ακόμη πλατιά αποδοχή δείχνει απλώς πόσο θανάσιμα έχει προσβληθεί η φύση από την ανθρώπινη παρέμβαση καθώς και το βαθμό στον οποίο το ανθρώπινο πνεύμα έχει ερμηθευτεί και καταστραφεί. Όλα αυτά κάνουν την αποστολή της φυσικής καλλιέργειας ακόμη πιο ζωτικής σημασίας.

Εχω αρχίσει να σκέφτομαι ότι η εμπειρία της φυσικής καλλιέργειας μπορεί να προσφέρει κάποια βοήθεια, όσο μικρή και αν είναι αυτή, στην επαναβλάστηση του πλανήτη μας και τη σταθεροποίηση της προσφοράς τροφής. Μολονότι μερικοί θα βρουν την ιδέα ασυνήθιστη, προτείνω να σπαρθούν οι σπόροι ορισμένων αυτών στις ερήμους μέσα σε σβώλους από άργιλο για να βοηθήσουμε να πρασινίσει η άγονη γη.

Αυτοί οι σβώλοι μπορούν να προετοιμαστούν ανακατεύοντας πρώτα τους

σπόρους δέντρων χλωρής λίπανσης -όπως η Ακακία η Morshima που αναπτύσσεται σε περιοχές με ετήσια βροχοπτώση μικρότερη από 5 cm και τους σπόρους τριφυλλιού, Μηδικής της πολυκάρπου και άλλων τύπων φυτών χλωρής λίπανσης, μαζί με σπόρους δημητριακών και λαχανικών. Το μίγμα των σπόρων επικαλύπτεται πρώτα με στρώμα χώματος, στη συνέχεια με στρώμα αργίλου για να σχηματιστούν σβώλοι από άργιλο που περιέχουν μικρόβια. Αυτοί οι ολοκληρωμένοι σβώλοι θα μπορούσαν στη συνέχεια να σκορπιστούν με το χέρι πάνω στις ερήμους και τις σαβάνες.

Αφού διασκορπιστούν, οι σπόροι μέσα στους σκληρούς σβώλους από άργιλο δεν θα βλαστήσουν ώσπου να πέσει βροχή και οι συνθήκες να είναι κατάλληλες για βλάστηση. Ένα χρόνο αργότερα μερικά από τα φυτά θα επιζήσουν, δίνοντας μια ένδειξη για το τι ταιριάζει στο κλίμα και τη γη. Σε ορισμένες χώρες στο νότο, αναφέρεται ότι υπάρχουν φυτά που μεγαλώνουν πάνω σε βράχους και δέντρα που αποταμιεύουν νερό. Οτιδήποτε είναι κατάλληλο, αρκεί να καλυφτούν οι έρημοι γρήγορα μ' ένα πράσινο κάλυμμα από φυτά. Αυτό θα φέρει πίσω τις βροχές.

Ενώ βρισκόμαστε σε μια έρημο στην Αμερική, κατάλαβα ξαφνικά ότι η βροχή δεν πέφτει από τον ουρανό· πηγάζει από αυτό το ίδιο το έδαφος. Οι έρημοι δεν σχηματίζονται επειδή δεν υπάρχει βροχή· μάλλον η βροχή παύει να πέφτει επειδή έχει εξαφανισθεί η βλάστηση. Η κατασκευή ενός φράγματος στην έρημο είναι μια ηρωική πράξη να θεραπεύσουμε τα συμπτώματα της ασθένειας, αλλά δεν είναι η στρατηγική που θα αυξήσει τις βροχοπτώσεις. Πρώτα θα πρέπει να μάθουμε πώς να αποκαταστήσουμε τα παλιά δάση.

Δεν έχουμε όμως χρόνο να ξεκινήσουμε μια επιστημονική μελέτη για να καθορίσουμε γιατί οι έρημοι εξαπλώνονται κατά πρώτον. Ακόμη και αν το προσπαθούσαμε, θα διαπιστώναμε πως, όσο πίσω στο παρελθόν και αν πάμε ψάχνοντας για αιτίες, από αυτές τις αιτίες προηγούνται άλλες αιτίες σε μια ατέλειωτη σειρά από συνυφασμένα γεγονότα και παράγοντες που ξεπερνούν τις ανθρώπινες δυνατότητες κατανόησης. Ας υποθέσουμε ότι ο άνθρωπος μπορούσε μ' αυτόν τον τρόπο να μάθει ποιο φυτό ήταν το πρώτο που πέθανε σε μια γη που μετατράπηκε σε έρημο. Και πάλι δε θα γνώριζε αρκετά για να αποφασίσει αν θα αρχίσει φυτεύοντας τον πρώτο τύπο της βλάστησης που εξαφανίστηκε ή τον τελευταίο που επέζησε. Ο λόγος είναι απλός· στη φύση δεν υπάρχει αιτία και αποτέλεσμα.

Η επιστήμη σπάνια βασίζεται στους μικροοργανισμούς για την κατανόηση μεγάλων περιστασιακών σχέσεων. Πράγματι, η καταστροφή της βλάστησης μπορεί να προκάλεσε ξηρασία, αλλά ο θάνατος των φυτών πιθανόν να ήταν αποτέλεσμα της δράσης ορισμένων μικροοργανισμών.

Μελαταύτα, οι βοτανολόγοι δεν δίνουν σημασία στους μικροοργανισμούς μια και αυτοί βρίσκονται έξω από το πεδίο του ενδιαφέροντός τους. Έχουμε δημιουργήσει μια τόσο ποικίλη σινάθροισή από ειδικούς ώστε χάσαμε από τα μάτια μας τόσο τη γραμμή εκκίνησης όσο και του τερματισμού. Αυτός είναι ο λόγος που με κάνει να πιστεύω ότι η πιο αποτελεσματική προσέγγιση που είμαστε σε θέση να κάνουμε στο θέμα της επαναβλάστησης άγονων περιοχών είναι να αφήσουμε τα πράγματα σε μεγάλο βαθμό στη φύση.

Ένα γραμμάριο εδάφους στο κτήμα μου περιέχει περίπου 100 εκατομμύρια αζωτοδεσμευτικά βακτήρια και άλλα μικρόβια που εμπλουτίζουν το έδαφος. Λιθθάνομαι πως το χώμα που περικλείει σπόρους και αυτούς τους μικροοργανισμούς θα μπορούσε να είναι ο σπινθήρας που θα αποκαταστήσει τη βλάστηση στις ερήμους.

Δημιούργησα, μαζί με τα εντομα στα χωράφια μου, μια νέα ποικιλία ρυζιού που την ονομάζω "Happy Hill". Είναι μια αυθεντική ποικιλία που έχει μέσα της "αίμα" από άγριες ποικιλίες και είναι επίσης μια από τις πιο παραγωγικές ποικιλίες ρυζιού στον κόσμο. Αν στέλναμε μια απλή φόβη της ποικιλίας αυτής στις χώρες όπου η τροφή είναι σπάνια και την έσπερναν εκεί σε μια περιοχή δέκα τετρ. γυαρδών, ένας απλός κόκκος θα έδινε σε ένα χρόνο 5.000 κόκκους. Αυτός ο σπόρος θα ήταν αρκετός για να σπείρουμε 2 στρέμματα τον επόμενο χρόνο, διακόσια στρέμματα μετά από δυο χρόνια και 28.000 στρέμματα τον τέταρτο χρόνο. Αυτός θα μπορούσε να γίνει ο σπόρος ρυζιού για ολόκληρο έθνος. Αυτή η χούφτα του σιτηρού θα μπορούσε να ανοίξει το δρόμο για ανεξαρτησία σ' ένα λαό που πεινάει.

Αλλά αυτός ο κόκκος ρυζιού πρέπει να δοθεί όσο το δυνατό συντομότερα. Ακόμη και ένας άνθρωπος μπορεί να ξεκινήσει. Υπάρχει επίσης ο κίνδυνος να προσπαθήσει ο άνθρωπος να προστατεύσει τη φύση μέσω της ανθρώπινης γνώσης, χωρίς να προσέξει ότι η φύση είναι δυνατό να αποκατασταθεί μόνον αν εγκαταλείψουμε τη συνεχή φροντίδα μας για γνώση και δράση, που οδήγησαν τη φύση στο περιθώριο.

Όλα αρχίζουν με την εγκατάλειψη της ανθρώπινης γνώσης.

Μολονότι ίσως είναι το κενό όνειρο ενός αγρότη που μάταια αναζήτησε να επιστρέψει στη φύση και στο πλευρό του Θεού, θέλω να γίνω ο σπορέας του σπόρου. Τίποτα δε θα μου έδινε περισσότερη χαρά από το να συναντήσω και άλλους με την ίδια σκέψη.